Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України

№ 68 (1068) ♦ Середа, 12 квітня 1995 року ♦ Ціна договірна

Доля Закону України про державну владу буде вирішена цього тижня

Таке рішення прийняла Верховна Рада України 11 квітня, затвердивши перелік питань, що розглядатимуться на сесії 11–14 квітня. Парламентарії значну увагу приділять і комплексу питань, що стосуються соціально-економічної та фінансової сфер. Серед них: Державна програма приватизації на 1995 рік, проект Концепції державної житлової політики. Народні депутати мають намір внести зміни і доповнення до Декрету Кабінету Міністрів України «Про систему валютного регулювання і валютного контролю» та до Закону України «Про банки і банківську діяльність». Звіт Генеральної прокуратури перенесено через хворобу Генерального прокурора Владислава Дацюка. Народні депутати також внесуть зміни і доповнення до Конституції (Основного Закону) України у зв'язку з розглядом законопроекту про державну владу і місцеве самоврядування в Україні.

(Продовження парламентської хроніки читайте на 2-й стор.).

НАШІ РЕФОРМИ — СТАБІЛЬНІСТЬ ЄВРОПИ

«Зустрічі, проведені в Києві, зміцнили наш оптимізм щодо майбутнього України і майбутнього українсько-американських відносин», — заявив перший заступник Держсекретаря США Строуб Телботт на прес-конференції у Києві, що її було дано на закінчення його дводенного візиту.

Пан Телботт підкреслив, що відносини між США і Україною зараз стали конкретнішими і тіснішими. Адміністрація Президента Білла Клінтона вважає Україну ключовим елементом у новій Європі. Враховуючи геополітичне положення України, її людські та природні ресурси, вона може мати величезний вплив на економічне і політичне життя Європи, а також на зміцнення безпеки у регіоні, сказав Строуб Телботт. Він підкреслив, що від успіху реформ в Україні чималою мірою залежить і подальше успішне просування реформ в інших країнах Центральної та Східної Європи. США й надалі мають намір активно підтримувати економічні перетворення в Україні.

На Бога надійся, а сам – за чепіги ...

У Господній «адміністрації» — свої закони, неписані. Було припекло сонце — хлібороби виконали чи не третину належних ранніх польових робіт. Аж тут — дощі, сніги, хурделиця. Давай все по-новому... Хмариться небо — хмурніє душа селянина: встигнути б у лічені дні виорати поле. А час непевний: пальне дороге, хімікатів обмаль, бракує насіння, техніки, запчастин. Отож нині посіяно тільки трохи більш як половину ранніх зернових, не всі зернові підживлені, не оброблені кормові угіддя.

Та все ж лозунг «Весна кличе!» не тільки за компартійних часів злободенно лунав. І задзвеніло поле, закучерявилося: культивують, підживлюють, сіють, підсівають... Незважаючи на всілякі перешкоди, в ряді областей уже завершують ранні польові роботи, зокрема в Одеській, Херсонській, Чернівецькій, Закарпатській, Київській, у Криму. Отож, як кажуть, на Бога надійся, а сам — за чепіги! **(Про проблеми села читайте на 3-й стор.).**

У тому, що Київщина йде серед перших, чимала заслуга отаких механізаторів, як Володимир Кобилинський, що із КСП «Колос» Рокитнянського району.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

З ЛЮБОВ'Ю ДО ЗЕМЛІ

Перший заступник Голови Верховної Ради О.Ткаченко прийняв делегацію австралійських парламентаріїв. Він розповів гостям про те, чим сьогодні живе наша держава, які проблеми розв'язує Верховна Рада. Далі розмова торкнулася сільськогосподарської тематики. О.Ткаченко ознайомив австралійських колег, переважна більшість яких у своїй діяльності пов'язана з тамтешнім агропромисловим комплексом, із ситуацією у сільському господарстві України, запропонував кілька напрямів співробітництва аграрників обох країн, відповів на численні запитання гостей щодо форм власності на землю, ролі фермерських господарств, перспектив торгівлі українською продукцією рільництва на міжнародному ринку.

Боротьба з «п'ятою владою» — інструмент політичних розборок?

Прес-конференція за підсумками спільного засідання Ради національної безпеки і Координаційного комітету по боротьбі з корупцією і організованою злочинністю при Президентові України за участю першого заступника голови цього комітету В. Дурдинця, Генерального прокурора України В.Дацюка, заступника міністра внутрішніх справ О.Іщенка і голови СБУ В. Маликова, що відбулося 10 квітня ц.р., залишила непросте враження. З одного боку, посилюється боротьба з негативними явищами в нашому суспільстві, зокрема із злочинністю в сфері економіки, з другого — й досі немає чітких правових понять, зокрема, що таке «організована злочинність».

(Закінчення на 2-й стор.).

ПІДСУМКИ ВІЗИТУ ВАЛЕРІЯ ШМАРОВА ДО КИТАЮ

Робота делегації у КНР йшла по двох напрямах. Перший — це засідання спільної китайсько-української комісії по економічному співробітництву, які, за словами віце-прем'єр-міністра, пройшли достатньо успішно. Друга частина програми — візит на запрошення міністра оборони Китаю.

У політичному аспекті, говорилося на прес-конференції, КНР стоїть серед пріоритетних партнерів України. Таке саме бачення проблеми стосовно України підкреслювалося також з боку китайського керівництва.

Повідомлялося, що за минулий рік обсяг товарообміну між двома країнами збільшився на 40 відсотків порівняно з 1993 роком і становив 830 мільйонів доларів. На загальному тлі розпаду зв'язків КНР з країнами колишнього СРСР і зниження обсягів зовнішньої торгівлі Китаю з ними цифра виглядає досить привабливою. Можна констатувати і поліпшення структури нашого експорту-імпорту. Якщо за минулі роки вона здебільшого складалася з торгівлі сировиною, то зараз все більше місце тут займає обмін кінцевим продуктом — товарами машинобудівного комплексу, технологіями.

У номер

● *Москва*

Адже флот і втратити можна

Наступного тижня триватимуть міжурядові переговори Росії й України про статус Чорноморського флоту. Керівник російської делегації, перший віце-прем'єр Олег Сосковець повідомив, виступаючи в понеділок у Держдумі, що наступного вівторка, 18 квітня, до Москви прибуде офіційна делегація на чолі з виконувачем обов'язків Прем'єр-міністра України Євгеном Марчуком.

О. Сосковець переконаний, що якщо питання про статус Чорноморського флоту не вдасться розв'язати «протягом одного-двох років, ми просто втратимо флот».

Перший віце-прем'єр засудив «поспішні оцінки», на його думку, процесу переговорів з Україною у Держдумі і недавній інцидент у залі засідань, коли голова Національно-республіканської партії Микола Лисенко порвав державний прапор України.

● *Київ*

Нацбанк заборонив надання готівкових кредитів у іноземній валюті

Нацбанк України заборонив з 10 квітня комерційним банкам надавати кредити в іноземній валюті в готівковій формі.

Як повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в прес-службі НБУ, правління Нацбанку ухвалило, що резиденти України (юридичні та фізичні особи) можуть отримати кредити в іноземній валюті як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках лише в безготівковій формі.

Проблема Чорнобиля залишається актуальною

Кабінет міністрів України протягом двох днів ухвалить остаточне рішення з проблеми Чорнобильської АЕС. Це питання обговорювалося на засіданні Кабінету міністрів України в Києві.

Секретар Ради національної безпеки при Президентові України Володимир Горбулін в інтерв'ю «Інтерфаксові-Україна» назвав чотири аспекти чорнобильської проблеми: проблеми компенсуючих потужностей, безпеки, зберігання відпрацьованого ядерного палива (за його словами, на станції знаходиться 400 тисяч тонн відпрацьованого ядерного палива), а також проблему 30 тисяч населення, яке мешкає в Славутичі — місті, що обслуговує станцію.

В. Горбулін особливо наголосив на тому факті, що пошук шляхів розв'язання цих проблем проходить в атмосфері «політичного тиску ззовні». При цьому він підкреслив, що питання безпеки закриття ЧАЕС треба розглядати з урахуванням фінансової допомоги, яку можуть надати країни «великої сімки» і Європейської Ради.

Цього тижня очікується прибуття до України великої групи експертів Європейської Ради, які займаються атомними проблемами.

● *Запоріжжя*

Четвертий блок було зупинено

У неділю вранці було підключено до мережі 4-й енергоблок Запорізької атомної електростанції.

Як повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в інформаційному центрі станції, роботу блока було зупинено з причин короткого замикання в мережі за межами реактора. Спрацював диференційний захист у блочному трансформаторі та було вимкнено генератор.

Порушення меж та умов безпеки експлуатації не зареєстровано, радіаційна обстановка в регіоні — без змін. За міжнародною шкалою випадків на АЕС інцидент було оцінено нульовим рівнем.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення А.Шостака Надзвичайним і Повноважним Послом України в Республіці Хорватія

Призначити ШОСТАКА Анатолія Миколайовича Надзвичайним і Повноважним Послом України в Республіці Хорватія.

Президент України
Л. КУЧМА.

м.Київ, 11 квітня 1995 року.

Уточнення

Абзац другий пункту 1 Інструкції про порядок вручення ювілейної медалі «50 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941—1945 гг.», затвердженої Указом Президента України від 29 березня 1995 року № 266/95, слід читати: «військовослужбовці та особи вільнонайманого складу, які в лавах Збройних Сил колишнього СРСР брали участь у бойових діях на фронтах Великої Вітчизняної війни, партизани Великої Вітчизняної війни, учасники підпілля» і далі за текстом.

У ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Нинішній робочий тиждень Верховної Ради буде дуже відповідальним і напруженим. Вищий законодавчий орган держави має ухвалити ряд серйозних і важливих законів. На цьому наголосив Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, котрий вів засідання Президії 10 квітня.

Так, депутати розглянуть у другому читанні проект Закону України про державну владу і місцеве самоврядування, проект Концепції державної житлової політики, Закон про внесення змін і доповнень до Закону України «Про банки і банківську діяльність», про заснування ордена Богдана Хмельницького та інші.

Вони заслухають звіт Генерального прокурора України, звіт Фонду державного майна, інформацію тимчасових депутатських комісій — щодо перевірки фактів діяльності посадових осіб та народних депутатів, пов'язаних з виготовленням українських грошей, та щодо перевірки використання Україною кредиту США.

Члени Президії обговорили ряд інших питань державного життя.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

У місті Коростень Житомирської області відбулося виїзне засідання **Комісії з питань Чорнобильської катастрофи** спільно з **Комісією з питань агропромислового комплексу, земельних ресурсів та соціального розвитку села.** Обговорено проблеми реалізації державної програми ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, ведення та стан розвитку сільського господарства на забруднених територіях, використання коштів на соціальний захист населення, що постраждало внаслідок аварії на ЧАЕС.

Члени **Комісії у закордонних справах і зв'язках з СНД** працюють з делегацією доповідачів ради Європи, що прибула до Києва для вирішення питання про вступ України до цієї міжнародної організації. Зокрема, аналізується відповідність конституційного процесу, чинного законодавства з питань прав людини та національних меншин в Україні загальноєвропейським демократичним стандартам.

Комісія з питань екологічної політики розглянула проект закону України про внесення змін до ст.73 Кодексу Законів про працю в частині визначення святкових днів. Внесено пропозицію розглянути питання у фракціях.

Проаналізовано також стан підготовки довгострокової Державної програми охорони навколишнього природного середовища. Рекомендовано Кабінету Міністрів прискорити роботу над проектом з метою якнайшвидшого його подання до Верховної Ради України.

Розглянувши стан підготовки проекту Водного Кодексу України, Комісія вирішила рекомендувати його на розгляд Верховної Ради України у другому читанні.

У ході обговорення проекту постанови Верховної Ради України про заснування ордена Богдана Хмельницького Комісія дійшла висновку, що за основу ордена доцільно взяти атрибути, які б символізували визвольну боротьбу українського народу під проводом Б.Хмельницького, а також символіку українського козацтва.

Парламентська хроніка

«Розминка з політизованими акцентами»

Ранкове засідання 11 квітня

За традицією перший день парламентського тижня розпочався з розминки. Звичайно, критерії, що «потрібно» розглянути, були різні. Депутат В. Марченко закликав особливо вимогливо поставитися до постатейного обговорення бюджету-95, виходячи з нових даних, які стосуються діяльності Міжнародного валютного фонду. Саме тому, що бюджет України формувався під значним впливом вимог, поставлених МВФ. У світлі цього варто особливу увагу звернути на фактичне наповнювання статей бюджету-95, в яких ідеться про соціальний захист населення.

Депутат К.Самойлик зауважила, що вона щойно повернулася з Івано-Франківської області і вражена тим, в який спосіб там збираються відзначати знаменну дату — 50-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні. Місцеві органи влади там зорієнтовані на те, щоб 9 Травня відзначити не День Перемоги, а День Скорботи. Ясно, що там не буде місця вшануванню тих, хто боровся з фашистською навалою і переміг, вшануванню святої пам'яті тих, хто наклав головами за свободу і незалежність нашої Батьківщини. У цьому зв'язку Президія доручила Комісії законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації запросити до ВР представників засобів масової інформації і роз'яснити, що підготовка й відзначення Великої Перемоги має вестись у суворій відповідності з Указом Президента України з цього питання. Бо неповага до тих, хто воював і переміг, — це блюзнірство щодо живих, це наруга над пам'яттю загиблих. Будувати нову Україну на таких підвалинах, наголосив Голова ВР О.Мороз, не можна.

І щодо порядку денного на 11 квітня. Найперше мали обговорювати питання про звіт Генерального прокурора України, але цього не сталося, бо В.Дацюк подав заяву, в якій зазначено, що у зв'язку з захворюванням на грип він не може з'явитися до ВР і тому просить перенести його звіт. Чимало депутатів розцінили це як маневр, спрямований на зволікання зі звітом. Депутат В.Корнелюк зауважив, що напередодні В.Дацюк виступав на прес-конференції в Адміністрації Президента, а тут раптом така заява. Тому зажадав включення звіту В.Дацюка цього тижня. До такої вимоги приєднався і депутат Є.Смірнов. Та все ж вирішили зважити на прохання Генерального прокурора і перенести слухання його звіту на пізніше.

Потім сесія приступила до розгляду питання про звіт Фонду державного майна України. Доповідь зробив голова правління Фонду Ю.Єханурів. З доповіді видно, що робота ця ведеться з великими труднощами, але в ній стає дедалі більше конструктивного й раціонального. Ю.Єханурів відповів на численні запитання депутатів.

Іван ДМИТРЕНКО.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Боротьба з «п'ятою владою» — інструмент політичних розборок?

(Початок на 1-й стор.).

Через це на волі продовжують лишатися справжні «хрещені батьки», замовники і організатори тяжких злочинів, а за грати потрапляють лише «виконавці» чужої волі. Водночас, як визнав В.Дацюк, тюрми в нас переповнені, у них перебуває на 15 тисяч чоловік більше, аніж вони розраховані. А це означає подальшу криміналізацію суспільства, бо, як відомо, у карного світу свої закони, які згодом переносяться у стосунки на волі.

Непокоїть і той факт, що з різким посиленням боротьби з економічними злочинами, за відсутності нормальних цивілізованих законів, за якими має розвиватися народне господарство України, з'являється можливість руками силових державних структур боротися з конкурентами за розподіл ринку збуту, майна, власності, фінансів тощо. Адже сьогоднішній бізнес — це ходіння по лезу бритви, коли будь-який крок може стати роковим і вивести за межі правового поля, а отже, спричинити посилену увагу правоохоронних органів, а то і їхній гнів.

Мало того, в кулуарах після прес-конференції «силовики» визнали, що ніяке посилення боротьби із злочинністю не поверне в Україну валютних коштів, які потрапили за межі нашої держави в епоху розвалу Радянського Союзу і становлення молодої незалежної Української держави. А отже, потрібна їхня реабілітація, щоб вони запрацювали на власну, а не чужу економіку. Гнівна тирада Генерального прокурора щодо доцільності існування комерційних банків, гадаю, впевненості новітнім бізнесменам у своєму майбутньому не додасть.

З другого боку, визнання прес-секретаря Президента України М.Дорошенка про те, що боротьба з організованою злочинністю і корупцією — інструмент у політичному протистоянні законодавчої і виконавчої влад свідчить: українське суспільство наблизилося до критичної межі у своєму демократичному розвиткові, за якою можливі будь-які провокації заради влади. Саме цим, напевне, і можна пояснити надто часте вживання представниками виконавчої влади терміну «п'ята влада» щодо означення кримінального світу.

Непокоять і натяки на «продажність» засобів масової інформації, що дозволяють собі мати власний погляд на «боротьбу з організованою злочинністю і корупцією», який відрізняється від бачення цієї проблеми структурами виконавчої влади, а то й провадять власні розслідування «гучних» карних справ. Водночас зазначимо, що визначити, який районний народний суд більше компетентний у певних питаннях, а який — менше, — справа самої судової влади, а не якоїсь іншої.

Водночас недавня конспіративна нарада керівників спецслужб країн СНД у Підмосков'ї з питань координації боротьби з організованою злочинністю викликає таке запитання: чи не розробляються сценарії усіх «гучних» карних справ в Україні у надрах ФСК сусідньої держави? Бо, чи не простіше боротися з інтернаціоналізацією організованої злочинності не «підпільними» нарадами, а встановленням нормальних кордонів і впровадженням візового в'їзду в державу, як це зробили країни Прибалтики. Бо війна супроти чеченського народу, до речі, також розпочиналася з нагнітання істерії в російських засобах масової інформації щодо «криміналізації» уряду Дудаєва. Не дай Боже, щоб в Україні відбулося щось подібне.

Ось чому треба не залякувати населення власної держави «п'ятою владою», а розробити й подати до Верховної Ради нормальні законопроекти, які і визначали б цивілізовані правила боротьби із злочинним світом. У цьому, на мій погляд, і повинна полягати суть діяльності Координаційного комітету. Окрім того, вважаю, в Адміністрації повинні добре подумати над назвою цього органу. Бо, якщо вчитатися, то «по боротьбі... при Президенті України» звучить не дуже вдало.

Володимир КОРОЛЮК.

СВІТ ХОЧЕ ХЛІБА

«Земля Україну спроможна прогодувати, але нам треба схаменутися у ставленні до неї. Негайно!»

Олексій СОЗІНОВ, президент Академії аграрних наук

МИ ЖИВЕМО, звісно, не для того, щоб їсти. Та попри все їсти мусимо, щоб жити. Проте продуктів зменшується, а кількість населення невпинно зростає. Порушуючи цю проблему у статті «Хто буде годувати Китай?», журнал «Уорлдуетч» (Вашингтон) наводить цифри: щороку населення цієї країни збільшується на 14 мільйонів чоловік, і до 2030 року тут буде 1,7 мільярда; за цей же час населення США зросте на 95 мільйонів чоловік, а що тоді казати про Африку, азіатський континент?

Китай уже сьогодні відчуває дефіцит продовольства і не без клопотів вишукує засоби його покриття. За останні 15 років він зробив величезний стрибок у розвитку сільського господарства, яке нині процвітає, за обсягом виробництва зерна обігнав навіть США. Країна досягла й іншого феноменального показника — 40 відсотків зростання економіки тільки протягом останніх трьох років. Проте, зазначає автор статті, «Китай втрачає спроможність прогодувати себе».

Добре пам'ятаючи голод 1959 — 1961 років, від якого померли 30 мільйонів чоловік, Китай нині розривається між прагненням до самозабезпечення продовольством і тягою до прискореної індустріалізації. Отже, тільки зерна йому з часом доведеться купувати на світовому ринку 200, або й більше мільйонів тонн. Але весь світовий експорт зерна нині становить близько двохсот мільйонів тонн, а через роки, як видно з усього, значно зменшиться. Половину цього експорту забезпечують США, але й у них зменшується кількість ріллі, води для поливу, а населення невпинно зростає...

Закономірно, цей процес зачепить і Україну — надто тісно ми всі на матінці-планеті пов'язані. Але — якою мірою? Чи готові будемо протистояти цьому процесові гідно, впевнено? Мусимо знати про це сьогодні, щоб не довелося нашим внукам і правнукам запасатися сухарями, щоб уникнути голодоморів, які ще живі в нашій пам'яті.

Поки що оптимізму маємо небагато. Продуктів — мало, асортимент — жебрацький, загальна криза боляче стьобнула всіх, а надто — аграрну галузь. Що не рік — то дедалі відчутніший мінус у виробництві найголовнішого. Того самого зерна, про яке так піклуються автори названої статті про Китай, в Україні торік зібрали майже на 12 мільйонів тонн менше, ніж у 1986 — 1990 роках (щоправда, це списують на неврожайний рік, але хіба ми застраховані від такого в майбутньому?). Урожайність його в деяких областях порівняно з тими самими роками на 5 — 7, а в Одеській області, у Криму — навіть на 11 центнерів менша.

Не радує прогноз і на цей рік. У Міністерстві сільського господарства і продовольства сказали: на погоду ще подивимось, а ось що внесли під зернові лише по 28 кілограмів міндобрив на гектар, тоді як п'ять років тому вносили по 140, то про вагомий врожай говорити годі... Чи не доживемося й ми до того, що постане те саме питання, яке нині хвилює Китай, — у кого купувати зерно? Адже і ріллю втрачаємо, і води зменшується, і кислотні дощі йдуть, і потепління відчуваємо, і гумус із грунту зникає, і забруднення та засолення є, і забруднення повітря, і води виносять у моря верхній шар грунту — все, як у тому самому Китаї. Але Китай хоч має за що купувати зерно...

Чи можемо ми уникнути ролі імпортера зерна, а натомість — бути лише експортерами і продавати його, скажімо, Китаю? І спеціалісти Міністерства сільського господарства та продовольства, і співробітники Інституту землеробства, зокрема його директор доктор сільгоспнаук Віктор Сайко, і президент Академії аграрних наук Олексій Созінов ствердно відповідають: можемо, але треба схаменутися, не ставитися до землі так по-варварськи, як нині. Не допускати ерозії грунтів, менше розорювати, берегти ріллю, дбати про родючість на науковій основі.

Нині Україна має близько 43 мільйонів гектарів сільгоспугідь, 80 з лишком відсотків яких — рілля. Науковці гадають: її треба зменшити принаймні на 10 мільйонів гектарів, які перетворити на кормові угіддя і пасовища. Це заощадить ресурси на обробіток під час вирощування зерна, а разом з тим збереже державі 5 — 7 мільйонів тонн зерна, яке нині йде на корм худобі (для порівняння: цього року зроблено держзамовлення на десять мільйонів тонн). Розмови про це тривають вже понад два десятки літ, але... Віз і нині там. Треба повернути на поля, де це вигідно, й кукурудзу. Як і інтенсивні технології вирощування пшениці, що було пробилися на наші лани широкополі. Як і дотримання науково обгрунтованої сівозміни, як і багато чого іншого.

Повести б усе це розумно — і Україна вільно, без усякого напруження може мати 50— 55 мільйонів тонн валового збору зерна, а отже, експортувати його. Адже мала вона в недалекому минулому 47,5 мільйона тонн! Це степове золото допомогло б нам розв'язувати чимало проблем, які стоять нині і постаматимуть у майбутньому. Бо попит на зерно на світовому ринку, як бачимо, великий. І він зростає. **Із промисловою продукцією нам туди ще ой як довго пробиватись, а з зерном — будь ласка, хоч сьогодні.**

Отож нам треба любити й доглядати свої чорноземи, рятувати їх від різної промислової пакості, радіації, від усякого лиха. Доглядати нашу землю і підвищувати врожайність — це, якщо хочете, наш обов'язок. І перед самими собою, і перед нащадками нашими, і перед людством.

Бо проблема хліба набуває планетарного масштабу. А зможемо експортувати зерно — зможемо і технології мати сучасні, а не позавчорашні. Треба лише чітко визначити пріоритети, скільки і чого нам потрібно. Час спорудження найбільших у світі домен, здатних видавати лише неякісний чавун з високим вмістом сірки, час дрованних сталеплавильних агрегатів, в яких можна отримати лише низькопробну сталь (зате багато!) і засипати шлаковим пилом все живе навколо, час інших подібних «див» — минув (і слава Богу!).

Настав час оптимізації. Пріоритет, з усього видно, треба віддати хлібові. І всьому, що сприяє його вирощуванню і збиранню без втрат.

Решта — допоможе або похідне. Чи не так?

Микола ФЕДОРЕНКО.

Дещо про американську кукурудзу

ПОЗАТОРІК на Житомирщині було посіяно кукурудзу на зерно на площі 31 тисяча гектарів, а цього року вона займе лише 8 тисяч гектарів. Наводжу ці цифри з болем, бо мене глибоко вразила поведінка деяких далеких від проблем села людей, які вже другий рік нагнітають пристрасті навколо спільного проекту виробництва зерна кукурудзи в Україні агропромислової асоціації «Земля і люди» та американських фірм.

Основною причиною того, чому кукурудза ніяк не може зайняти належного їй місця у структурі посівів, називають те, що бракує високоякісного насіння. Це питання — з розряду хронічних. Так було навіть у кращі роки, а тепер, коли держава пустила все на самоплив, доводиться шукати насіння по всій Україні, завозити з-за кордону. Це надто дорого обходиться кожному господарству, хоча потрібно буває лише 2—3 тонни. До того ж знаходяться і такі спритники, які під виглядом гібридів першого покоління відпускають низькоякісне насіння другого чи третього поколінь.

Торік кілька господарств області завезли батьківські форми потрібних нам гібридів, посіяли їх на площі 500 гектарів. Але мали чимало клопотів. В області немає бази для обробки насіння. Спробували «пробитися» на спеціалізовані заводи в сусідніх областях, та нам відмовили, бо переробляли свою продукцію. Довелося робити це в господарствах власними силами. Звичайно, примітивно оброблене насіння — далеко не те, що потрібно. Отож пробуємо об'єднати зусилля з тими, хто має відповідну базу.

Ось такі факти, і вони характерні не лише для нашої області. Ось чому Міністерство сільського господарства і продовольства разом з агропромисловою асоціацією «Земля і люди» вирішили залучити інвестиції американських фірм. Це був вигідний проект: під заставу майбутнього врожаю зерна кукурудзи господарства області одержали насіння американської селекції і гербіцид ередікан на всю площу посіву, 9 сівалок, 19 обприскувачів, 38 кукурудзозбиральних комбайнів. Це високопродуктивна і надійна в роботі техніка. Якщо в минулі роки в КСП імені Корольова Бердичівського району кукурудзу сіяли 15—20 днів, то восьмирядною американською сівалкою справилися з цим за три дні. Обприскувачі обробляли за день до 250 гектарів посівів. А переобладнаний кукурудзяний комбайн якнайкраще проявив себе під час жнив: ним збирали за день 20—25 гектарів. От якби наші підприємства випускали таку техніку...

Крім того, в області працювали 15 американських спеціалістів, які з травня по жовтень допомагали освоювати свою технологію. Після сівби в усіх господарствах з'явилися дружні сходи. Рослини інтенсивно розвивалися. Сортові документи свідчили, що вегетаційний період цих гібридів становить 85—110 днів. Це вселяло надію на повне визрівання. Але, на жаль, погодні умови виявилися не досить сприятливими. Довелося частину кукурудзи зібрати на силос, що дало змогу значно поповнити кормові ресурси. Господарства Попільнянського району, наприклад, одержали по 320 центнерів маси з гектара. А господарства, які приділяли кукурудзі особливу увагу, мали значно вищі показники. КСП імені Петровського Бердичівського району зібрало по 627 центнерів з кожного із ста гектарів, заготовило 10 тисяч тонн силосу. Завдяки цьому було створено півторарічний запас соковитих кормів. КСП «Прогрес» цього ж району одержало по 520 центнерів силосної маси з гектара. Отож, затрати окупилися. І так — у більшості господарств.

Все це свідчить про те, що американська кукурудза для нашої землі, для наших господарств — як знахідка. І доречно було б продовжити співробітництво з американськими фірмами.

Володимир ХОЛЯВИНСЬКИЙ, заступник начальника Житомирського обласного управління сільського господарства і продовольства.

Точка зору

СІМ ЛІТ МАКУ НЕ РОДИЛО І ГОЛОДУ НЕ БУЛО? БУВ! НА МАК

ЦИМИ днями опубліковано три закони України, що належать до так званих «антинаркотичних», тобто спрямованих на боротьбу з наркотичними засобами. А до наркотиковмісних рослин належить мак, який відтепер заборонено сіяти на присадибних ділянках...

Отож, прощайте завиванці і марципани з маком, пиріжки з квасолею та маком, бублики, присипані зверху смачними зернятками! А чим тепер приправляти різдвяну кутю, яку століттями українці присмачували розтертим у макітрі маком? Що додавати до різного роду тортів, тістечок, печив, коржиків? Я вже не кажу про макову олію, якою ласували наші предки.

Донедавна всяка добра господиня мала у своїх припасах торбинку з цим сизуватим насінням, а ні — то поспішала на ринок, щоб придбати у бабусь із ближнього села. Не буде тепер там бабусь, а якщо вийдуть торгувати маком — їх негайно притягнуть до відповідальності «відповідно до чинного законодавства», як сказано у законі. Не посміють вони і в городі посіяти рядок-другий цієї «наркотиковмісної» рослини, як зневажливо названо цю красуню-квітку там же.

Туга за отими стравами, що містять мак, прозвучала й на сесії Верховної Ради, коли обговорювалися проекти цих законів, але доповідач заспокоїв жалісливого депутата. Не турбуйтесь, мовляв, його повно навирощують у спеціалізованих державних і колективних господарствах, бо там же — надежна охорона від наркоманів, не те що в бабусь — Рябко та Сірко. Засиплють тим маком усе 52-мільйонне маколюбне населення України. А заразом буде врятовано від розпусти і загибелі кілька десятків тисяч хворих, що швендяють ночами у пошуках маковиння...

І тоді депутати дружно, переважною кількістю голосів, заборонили сіяти на городах, обійстях, дачних ділянках і клумбах оте снотворне зілля, що цікавить неперевважну кількість наркоманів. Нехай, мовляв: як побачать, що замість куті — дуля з маком, то схопляться, перестануть вживати оту соломку із 26 видами алкалоїдів ізохінолінової структури...

Заспокоїлися депутати, а також і ми. Якщо вже на сесії заявили, як тепер кажуть, на весь світ, що маком займатимуться державні та колективні господарства, то є надія, що будемо-таки ласувати коржами з маком. Запитали ми про нього у найголовнішому з питань маку — нашому Міністерстві сільського господарства і продовольства, щоб дізнатись, яка концепція, яка програма, які заходи намічено для його вирощування. Бо ж завеснілo, і якби тітка Марина і баба Секлета мали право, то вже б повитягували вузлики з маком, видивлялися б, де скопати грядку. А що у міністерстві?

— Це — не до нас! — відразу чітко і ясно відповіли в управлінні, яке займається технічними й олійними культурами.

— Але ж мак — і олійна, і технічна...

— Колись — було. Тепер — ні. Нам вистачає буряків, соняшнику, рицини, льону, хмелю. (Тут подумалося, що, мабуть, у них скоро і хміль заберуть, бо ж із нього таке зле варять).

— А хто ж тоді — маком?

— «Укрфітотерапія»...

— Так, ми в цьому році серйозно займаємося вирощуванням цієї лікарської рослини, — одноголосно відповіли і директор «Укрфітотерапії» Віталій Варченко, і його заступник Володимир Біленко. — Мак — сировина для багатьох ліків, просто необхідних у хірургії, травматології, гінекології, онкології, урології, кардіології, неврології тощо. Всім відомі морфін, кодеїн, папаверин, кодтерпін, теоверин, папазол, ніковерин, мікстура Бехтерева... То все — на основі витяжок із маку. В Україні є виробництва, що переробляють на ліки сировину з маку, отож цього рік сіємо сотню гектарів, закупили 250 кілограмів насіння.

— На 52 мільйони чоловік? Негусто...

— Мало хто насмілюється вирощувати мак. Ці сто гектарів — на площах дніпропетровського заводу «Південмаш», бо вони обгороджені, а фірма, що взялася за вирощування, матиме змогу найняти належну охорону. Звичайним господарствам це не під силу і не по кишені цим займатися.

— Виходить, заборона сіяти мак вдарить у першу чергу по хворих? Без куті і бублика прожити можна, а породіллі чи травмованому — навряд?

— Ми й раніше закупляли сировину з маку, але то було за часів Союзу. Тепер Україні доведеться купувати її за долари.

Отакої! Ну хай уже «снікерси» у нас не роблять і банани не ростуть, але ж коли нам кажуть, що вугілля за кордоном закуплятимемо, пшеницю і кукурудзу, а тепер ще й мак, то, їй-Богу, тоскно стає, сумно і соромно. Ну чому ми такі: з пиятством боротися — давай виноградники під бульдозер, з курінням — тютюн геть із поля, а тепер ось із наркоманією — то зась вам і бублика та куті?!

Я, звичайно, у першу чергу за картоплю, буряки, соняшник і навіть рицину. Але коли ми виполюємо зі свого лану таку звичну і рідну рослину, то, повірте, нищимо у собі і щось людське...

Микола ЯРОСЛАВКО.

У номер

• *Закарпаття*

Щоб на кордонах черги не було

Вчора на українсько-словацькому кордоні у селі Убля, що на Закарпатті, відкривсь ще один контрольно-пропускний пункт. Це значно розвантажить основний перехід, який діє в Ужгороді.

• *Донецьк*

Лазер — на «Азовмаші»

На концерні «Азовмаш», що в Маріуполі, монтується газолазерна установка. За її допомогою тут виготовлятимуть деталі різноманітної геометричної форми з вуглецевої нержавіючої сталі, пластмаси і навіть дерева для виробництва цистерн, бойлерів, товарів широкого вжитку.

• *Львів*

Таємниці княжого міста

У підвівтарній частині колишнього храму Магдалини (нині Львівський будинок органної та камерної музики) археолого-архітектурна група знайшла скарб. Це унікальна нумізматична колекція із 26 золотих монет, що випускалися в період монархії Наполеона III (Республіка Франція). Фахівці припускають, що колекцію було заховано під час першої світової війни. Окрім скарбу, дослідники натрапили на загадкову стіну під вівтарем. Що криється за нею? Про це дізнаємося згодом.

• *Кіровоград*

Летять потяги під укіс

Кілька серйозних залізничних аварій сталося за неповний місяць на території Кіровоградщини. 19 березня на перегоні Цибулево — Фундукліївка зійшло з рейок 30 вагонів з будматеріалами. 3 квітня 4 вагони з урановою рудою перекинулися в Знам'янці. Дещо пізніше у Шостаківці, що під Кіровоградом, на непарну колію впало 10 порожніх цистерн. І вже днями на переїзді № 301 перегону Чорнолїська — Канатове вантажний потяг зіткнувся з автомобілем.

• *Херсон*

Дифтерія мусить відступити

Не менш 300 літрів вакцини потрібно херсонцям, щоб провести масову імунізацію громадян, яким це не зроблено щеплення проти дифтерії. З 10 по 20 квітня цього року накреслено широке коло заходів щодо попередження небезпечної хвороби.

В управлінні охорони здоров'я повідомили: вакцину як гуманітарну допомогу передадуть херсонцям американські і французькі фірми. Нині місцеві медики ведуть підготовчі роботи до вакцинації.

Ювілеї

ЧИ БУДЕ «ЗЕНІТ» В ЗЕНІТІ?

***ЗАВТРА ВИПОВНИТЬСЯ** десять років з дня успішного старту дніпропетровського носія «Зеніт». Про цей ракетоносій сьогодні знають і фахівці, й політики. Для політиків він — доказ єднання народів, інтеграції економік країн СНД. Фахівці звертають увагу на величезну кількість технічних і наукових проблем, розв'язаних під час його створення.*

Ідея створення «Зеніту» зародилася наприкінці 70-х. Вона пов'язана й з невдалими розробками Місячного проекту в конструкторському бюро С. Корольова. В 60-і роки не вдалося створити надпотужного носія Н1-Л3 для польоту радянських космонавтів на Місяць. Після смерті С. Корольова КБ очолив В. Глушко. Аналізуючи невдачі, він дійшов висновку, що слід створити потужний носій, використовуючи принцип блочної конструкції першого ступеня. Блок-модуль можна було використовувати для розробки носія. Так в ланцюгу створення ракетоносія «Енергія» виникла невід'ємна ланка — ракетоносій середнього класу, що згодом отримав назву «Зеніт». В конкурентній боротьбі замовлення на його створення одержало КБ «Південне».

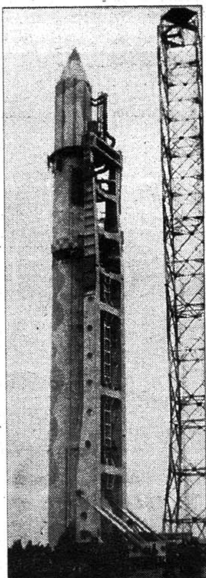
Про роботи, пов'язані зі створенням рушійної установки, згадує начальник відділу КБ «Південне» М. Волошин: «Після численних дискусій ми зупинилися на двигуні, створюваному НВО «Енергомаш» (Химки Московської області). Він, за енергетичними характеристиками і компонуванням, влаштовував як творців «Зеніту», так і розробників «Енергії». Паралельно провадили роботи зі створення системи керування».

Процес створення «Зеніту» був тривалий. Проте врешті-решт ракету вивезли на стартовий майданчик Байконура. «Генеральний конструктор В. Уткін і його перший заступник Л. Кучма закликали конструкторів і випробувачів апробувати розроблені системи, — згадує М. Волошин. — Постало питання про чистоту магістралей подавання палива. Найменше забруднення могло призвести до аварії. Перевірки показали відмінні результати. Та Володимир Федорович і Леонід Данилович пропонували провести випробування ще і ще раз».

Пуск носія запланували на 12 квітня 1985 року. Дата не дуже підходяща: День космонавтики, день народження С. Конюхова, що був тоді головним конструктором космічних апаратів КБ «Південне». Та не це стало причиною перенесення запуску. Старт не відбувся з технічних причин. До того ж різко погіршилась погода, почалася хурделиця, деякі деталі носія підмерзли. Довелося відкласти все до завтра. За всіма прикметами 13 — день нещасливий. Усупереч марновірцям перший політ склався вдало.

Генеральний конструктор КБ «Південне» академік С. Конюхов упевнений, що «Зеніт» посяде належне місце на міжнародному космічному ринку. Йдуть роботи зі створення додаткового модуля для носія. Його впровадження дасть змогу виводити космічні апарати на низку додаткових орбіт.

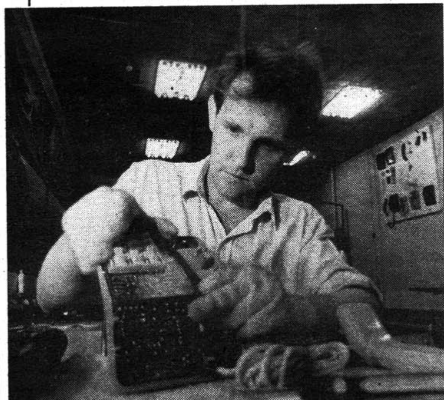
А ще для «Зеніту» — дітища України і Росії — важливо, щоб питання про його використання розв'язалися між цими країнами на основі партнерства. Від цього лише виграють економіки двох сусідніх держав.

Станіслав АВЕРКОВ.
Фото автора.

Приємні новини

«БРИТАНІКА» В ЛУГАНСЬКУ

Спільне україно-англійське підприємство зі складання телефонів «Британіка» створено в Луганську. Засновник СП пан Роберт Тілсдлі стверджує, й небезпідставно, що за нормальної експлуатації «Британіка» може працювати без поломок десять років.

Навчання й практична підготовка поки що нечисленного штату складальників пройшла в місті на Лугані. Атестували їх англійці.

Апарати мають різноманітний дизайн, кольорову гаму, користуються попитом. Гарантію на них дають на рік.

Укрінформ.

Проблема

ВИР ПАПЕРІВ НА БЕЗВОДДІ...

***ДОБРОПІЛЬСЬКИЙ ЗАВОД** залізобетонних труб високого тиску — підприємство унікальне. Ніде більше в Європі подібного немає. Виготовляють тут труби двометрового діаметра. Щоб запустити цей завод-велетень, довелося перерахувати чимало валюти в банки Австралії та Швеції.*

А планувалося його будівництво для задоволення потреб другої черги каналу «Дніпро—Донбас». Але тільки десь на третину майбутньої «блакитної нитки» встигли поставити добропільці свою продукцію. Причина як для нашого сьогодення — банальна: для будівництва каналу не вистачає коштів. Пусковий строк — 1995 рік — першого етапу другої черги каналу зривається. Але ж до цього були ще три терміни, які встановлював Уряд: 1980, 1985, 1990 роки. Тож остання пост-перебудовча «п'ятирічка» — не виняток із правил...

Тим часом колектив трубопровідників, який покладав-таки на води Славутича надії, пов'язані не лише із перспективою унікального виробництва, а й із «звичайним» добробутом своїх сімей, поволі розвалюється. Промислова база заводу, як кажуть, дихає на ладан.

Не кращі перспективи і в іншого підприємства, яке безпосередньо пов'язане із майбутнім каналом. Мається на увазі Добропільська фільтрувальна станція. На її спорудженні нині працює всього 50 чоловік, хоча потреба складає близько трьох тисяч. Та й не дивно, що вже «доходять» до руїн об'єкти, зведення яких розпочалося ще десятиліття тому. А вони ж уже були підготовлені до експлуатації на 50 — 60 відсотків. Причину руйнації, без сумніву і совісті, можна списати на зимові сірі хуртові, осінні, навіть для цегли отруйні дощі, на пронизливі степові вітрюгани колишнього Дикого Поля... А ось урядовці-чиновники ніби залишаються обабіч проблем прославленого колись, навіть у вітчизняній літературі, рішень, звернень каналу «Д-Д». А та ж Донеччина терпляче, і «закохано» зберігає у своєму офіційному гербарії цілий падолист постанов, документів, рішень, звернень — до державно-республіканських органів, в яких із вуст тутешнього населення волає: «Дайте нам воду Дніпрову!!!...»

На будівництво каналу «Д-Д» потрібно 3,2 трильйона карбованців. Це не секрет — цифри достеменно відомі Кабінету міністрів, навіть — Президенту. Але, попри усі приведені вище факти, цього року на його будівництво надали лише близько 20-ти відсотків від зазначеної суми.

Отож, перший квартал, як стверджує директор Красноармійського райуправління ПО «Укрпромчормет» В.Початовський, якихось перспектив на майбутнє не вимальовує. Прогноз спеціалістів досить песимістичний: за такого державного фінансування Донбас не матиме змоги пити дніпрову воду навіть наприкінці нинішнього століття.

Юрій ДОЦЕНКО.

Конфлікт

Побили горщики

Завод «Художній керамік» на Полтавщині — гончарне виробництво з світовим ім'ям. Ситуація на ньому, зважаючи на сьогоднішню економічну скруту, склалася банальна: трудовий колектив висловив недовіру директорові. Претензій до нього зібралось чимало, але суть їх зводиться до стосунків низів та верхів на момент перерозподілу власності. Майже за Марксом. Як і всюди в країні, на заводі жирують фірмачі: така собі «Велта-ЛТД» орендує один із цехів. Туди в першу чергу надходять обладнання, матеріали. Там вже і сауна є. Та «липовий» договір оренди додає пари лише начальству. Робітники з того нічого не мають. І підприємство стає збитковим, зарплати людям вистачає хіба що на хліб. Тому колектив висловився також і за вихід з концерну «Укрхудожпром». І якщо гончарі краще за інших знають, що з розбитому горщику каші не звариш, то хто знає, коли прийдуть часи ліпити нові?

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Приватна охорона: помічник чи конкурент?

Коментар

Від часів Жовтневого перевороту на охоронну діяльність у нашій країні існувала монополія держави. Ситуація змінилась. З'явилася потреба у недержавних охоронних структурах, котрі могли б захищати від зазіхань приватний бізнес. Вони не примусили довго чекати на себе.

Нині в Україні налічують кілька сотень приватних охоронних фірм. Однак діяльність деяких із них викликає занепокоєння у держорганів. Поперше, турбує кадровий склад приватних підрозділів: серед їхніх співробітників чимало звільнених із держорганів з причини професійної непридатності. По-друге, не секрет, що більшість охоронців все-таки прийшли до приватних структур не з ідейних міркувань, а щоб задовольнити свій фінансовий інтерес. А в гонитві за довгим карбованцем часто-густо потерпає справа...

Хоча і в державної, і в приватної служб єдине завдання — запобігти порушенням порядку й закону, боротьбу за це вони ведуть різними методами. Перший — із зброєю в руках, другий — змушені «махати ногами». «Приватникам» заборонено користуватися зброєю. На думку представників держорганів, цим хлопцям-молодцям небезпечно її давати, бо замість помічників можна одержати мафіозну структуру...

І хоча існує чимало «але» у питанні приватної охоронної діяльності, все-таки в ній існує потреба.

— Якщо сказати відверто, наша міліція нині неспроможна самотужки виконати завдання охорони. І тому недержавні охоронні формування треба розглядати як помічників міліції. Однак такими вони можуть стати лише після проходження процедури ліцензування. Якщо сьогодні має місце криміналізація державних правоохоронних органів, що вже казати про приватні, — ось думка міністра МВС України Володимира Радченка.

Державні органи охорони, безперечно, переважають своїх «конкурентів» не тільки в силі (зброї), а й у праві. Згідно з Законом «Про підприємництво» повинні створюватися спеціальні ліцензійні комісії. Тут же сказано, що міністерства й відомства, які є монополістами у даній сфері діяльності, не мають права займатися видаванням сертифікатів. Слідом за законом з'явилася постанова Кабінету міністрів про створення ліцензійної палати. А поки що ліцензії на охоронну діяльність видають монополісти. У даному випадку — управління охорони. Коло замкнулось...

Нещодавно було створено асоціацію недержавних охоронних структур, основна мета якої — захищати «приватників» від сваволі влади, а завдання мінімум — домогтися прийняття закону про приватну охоронну діяльність. До речі, найближчим часом парламент розгляне цей законопроект. Щоправда, сумнівно, щоб цей закон зміг забезпечити безпеку простих громадян, але бізнесмени, либонь, зможуть спати спокійно.

Ольга ВАУЛІНА.

Серйозні хлопці з Бюро

Інтерпол

Кабінет міністрів 25 березня 1993 року затвердив «Положення про Національне Центральне бюро Інтерполу».

Про те, як співробітники Інтерполу не залишають шансів на спокійне життя міжнародній злочинності, відомо нам ще з малоліття із зарубіжних кінофільмів. А ось про те, що вже два роки в Україні працюють серйозні хлопці з Бюро, знають не всі.

Обмін інформацією та іншими формами взаємодії здійснювався з працівниками Інтерполу із 87 країн світу. Найбільш інтенсивне співробітництво — з правоохоронними органами Польщі, Німеччини, Росії, Словаччини, Нідерландів, а також Бельгії, Австрії, Швейцарії, Туреччини, Литви, Болгарії, Канади, Угорщини, Данії, Естонії, Румунії, Швеції, США.

Розшукано 25 громадян України, які після скоєння злочинів переховувалися за кордоном, а також встановлено місцеперебування 22 осіб, яких вважали за пропалих безвісти, й 11 іноземців, які переховувалися від правосуддя своїх держав на території України.

...Болгари Наско й Красен Златеви на батьківщині промишляли незаконним ремеслом. І коли трапилась нагода взяти участь у циганських розбірках, заробивши грошей, відмовлятися не стали. Увірвалися до циганського гуртожитку і відкрили вогонь. Зробивши свою чорну справу, почали замітати сліди, вирішивши сховатися від покарання в Україні. В результаті — братів, затриманих працівниками карного розшуку УМВС по Харківській області, за узгодженням з Генеральною прокуратурою України передали болгарській стороні.

Так само в Україні хотів «заховати кінці у воду» міжнародний кілер-убивця, уродженець Варшави Роберт Квієк. 30-річний поляк мав на рахунку 17 убивств на замовлення не лише на території Польщі, а й у Німеччині та Голландії. Його розшукував Інтерпол як особливо небезпечного злочинця. І був-таки розшуканий за активної участі Укрбюро.

По каналах Інтерполу отримано інформацію про спроби іноземних громадян спочатку в Англії, а потім у Швейцарії отримати в цілому більш як 1 мільярд 200 мільйонів доларів США за поданням до оплати облігацій від імені Української фінансової групи та Українського фонду матеріальних ресурсів. У результаті вдалося запобігти спробі завдати державі величезних збитків.

Нормальній роботі наших працівників Інтерполу заважає недосконалість правової бази. Перш за все відсутність договорів правової допомоги з більшістю країн Європи та світу, недосконалість внутрішнього законодавства (невретульованість питань затримання та арешту на території України злочинців, яких розшукують іноземні правоохоронні органи, відсутність механізму передавання розшуканого майна, зокрема автотранспорту).

Костянтин СТОГНІЙ.

МОНОЛОГ СУДДІ

Феміда

Я маю двадцятирічний стаж суддівської практики. Однак у мене немає елементарної атрибутики носія судової влади і я соціально незахищений. Хоч минуло вже більше двох років після введення в дію Закону «Про статус суддів», згідно з яким суддям органом, що їх обрав, мають видаватися посвідчення, знак судді України, службове обмундирування, мантії. Нам пояснюють — немає бюджетних асигнувань. Гірко стає, коли бачиш, що навіть при здійсненні правосуддя одяг служителів Феміди не відповідає їхньому високому правовому статусу, не викликає поваги до державного права.

Законом проголошено, що судді як носії судової влади перебувають під особливим захистом держави. Вони недоторканні, мають право на забезпечення житлом не пізніше шести місяців після обрання, користуються безплатним проїздом у транспорті. Однак судді нашого обласного суду, як, втім, колеги і з інших областей, роками не отримують житла, їздять на роботу за багато кілометрів. Останнім часом у нас незаконними розпорядженнями місцевої влади і автотранспортників обмежено суддів у праві на безплатний проїзд у приміському автотранспорті, де їх грубо виштовхують з автобусів.

Судді обласного суду звернулися з заявою до прокурора області, в якій вказали на факти перевищення влади і службових повноважень особами органів влади і керівниками автотранспортних підприємств, які прийняли рішення, що виходять за межі їхніх повноважень і прав. Проте прокуратура поки що мовчить.

Тож чи потрібна судова влада в Україні? Переконаний: народу — так. Бо він хоче, врешті, жити і працювати у правовій державі, а не у безправовому просторі. А чи потрібна вона законодавчій та виконавчій владі? Схоже, що ні, оскільки в проекті державного бюджету, винесеного на обговорення Верховної Ради у другому читанні, передбачається не збільшення асигнувань на судову владу, а навпаки, зменшення. Тобто суддів буде позбавлено навіть того, що вони мали. Годі чекати не те що мантій, а й навіть деяких гарантій соціальної захищеності суддів.

Іван ПАНІЧЕНКО,
суддя Черкаського обласного суду.

Бойовик на свинофермі

Кримінал

Під пістолетний вогонь потрапили завідувачка фермою в Берестягах Гайворонського району Наталя Зарранична та дільничний інспектор Анатолій Клітченко, які заглянули в один із свинарників, почувши в ньому якісь незрозумілі звуки. Виявилося, там троє чоловіків різали свиноматку. Ще одна забита тварина лежала поруч. Міліціонер зачинив двері і наказав зловмисникам кинути ніж та сокиру. Двоє через вікно майнули надвір, а третій вихопив саморобного пістолета і почав стріляти. Тоді лейтенант застосував зброю на ураження і поранив злочинця.

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

Митниця

Від прикордонної області — до прикордонної України?

Як ми вже повідомляли, в Луганську відбулося чергове засідання Ради керівників прикордонних областей України і Російської Федерації. До Луганська приїхали 12 членів ради. З Луганська їх поїхало уже 15. Згідно з поданими заявками, до складу ради прийнято голову Полтавської облради народних депутатів, голову Севастопольської міськради народних депутатів та главу адміністрації Тульської області.

Добре, звичайно, дружити з сусідом, бути впевненим, що, у разі потреби, він прийде на виручку. Але чому б не дружити з сусідом сусіда? Мабуть, так думають у раді. Бо як можна новоприйнятих до неї віднести до прикордонних областей, хоча, зокрема, і переконував на засіданні представник Севастополя, що він представляє «прикордонне російське місто». Але ж це тільки його думка, яка не збігається з думкою світового співтовариства і не відповідає тому, що й маємо на звичайнісінькій географічній карті. Дивуватися, втім, появі нових «прикордонних» областей нема чого, бо серед засновників ради значиться, наприклад, Запорізька область.

На засіданні в Луганську з усією гостротою йшлося про те, що правом вільного переміщення через кордон, наприклад, товарів, мають користуватися виключно прикордонні області. Не можна допускати того, щоб пільговиками стали ті, хто везе вантажі здалека. Тоді чому те, що дозволено, скажімо, Запоріжжю і Тулі, не дозволено Львову і Новгороду? Тільки тому, що їх керівники не є членами ради прикордонних областей? І тільки останнім надається статус прикордонної області? Чи не виникне тут з часом плутанина з мало не обов'язковими у сьогоднішньому житті зловживаннями певних службових осіб?

Україна і Росія спілкуються через прикордонні області. Поняття останніх стає, як бачимо, дедалі умовнішим. Схоже, до них незабаром можна буде віднести будь-яку область двох країн...

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Луганська область.

Перенавчає TACIS

Армія

Програма Європейського Союзу TACIS, яка забезпечує передання «ноу-хау» новим незалежним державам, нині розпочинає важливу ініціативу, яку фінансовано в розмірі 7,3 мільйона екю, для перенавчання колишніх офіцерів в Україні. Проект спрямовано на підтримку цивільного працевлаштування офіцерів, звільнених з лав української армії.

Офіцерів буде заохочено за використання технічних знань, отриманих ними у армії, у цивільному контексті. Буде розроблено загальну 4-місячну програму для офіцерів, включаючи навчання з менеджменту, маркетингу та основ функціонування ринкової економіки. Також будуть дані основи комп'ютерної грамоти, де це необхідно, та деяке факультативне навчання з розвитку малих підприємств. З метою пристосування потреб так званих гетерогенних груп програму буде диверсифіковано, буде створено серію нетехнічних спеціалізацій, які сфокусують свою увагу на тих, для кого загальна програма не є достатньою основою для того, щоб знайти прийнятну роботу.

На захист кордону — кроком руш!

За останні роки площа Незалежності у Хмельницькому ще не була так переповнена молоддю, щебетливою дітворою і батьками. Всі вони прийшли сюди, аби провести на службу 454 лейтенантів — випускників Хмельницького інституту прикордонних військ.

— Другий випуск офіцерів-прикордонників, — сказав ректор інституту генерал-лейтенант Олексієнко, — має важливе політичне значення для всієї України. Незважаючи на економічну скруту, державотворчий процес набуває послідовного і стабільного характеру. І зміцнення кордонів власними офіцерськими кадрами — то одна з позитивних ознак.

Інститут, якому ще тільки цього року вручили Бойовий Прапор, за короткий час став міцним науковим центром, де трудиться 27 докторів і кандидатів наук на 12 кафедрах. Крім свого відомства, інститут готує офіцерські кадри для Міністерства внутрішніх справ України, прикордонних підрозділів Молдови, тут проходять перепідготовку військовослужбовці різних спеціальностей. Для збагачення навчального процесу інститут тісно взаємодіє з Хмельницьким учбовим центром Державного митного комітету України, що незабаром також отримає статус вищого навчального закладу.

Молодих лейтенантів тепло вітали представники влади, Міністерства оборони, Служби безпеки, трудових колективів, громадськості. На вірну службу Україні офіцерів благословив отець Михайло. Свято завершилося парадним маршем випускників та двох зведених батальйонів, що також пройдуть Хрещатиком під час святкування 50-річчя Перемоги.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницький.

Хроніка. Факти. Події

Й.Фоорхуве: розуміємо вашу мету

«Україна одна з великих європейських держав, прагнення якої до самостійного розвитку знаходить нашу підтримку», — заявив міністр оборони Королівства Нідерланди Йоріс Фоорхуве, який перебуває в Україні з триденним офіційним візитом. У спільній заяві для преси глав військових відомств України і Нідерландів, зробленій після годинної розмови з українським колегою Валерієм Шмаровим, він відзначив насущну потребу в розвиткові двосторонніх зв'язків в оборонній сфері.

Перший в історії взаємовідносин двох країн візит міністра оборони Нідерландів до України спрямований на розширення контактів як у військовій галузі, так і в економічній, сказав Йоріс Фоорхуве. Ми уважно стежимо за розбудовою України, реалізацією реформ, особливо по конверсії. І вважаємо, що конверсія оздоровить економіку країни, надасть українцям нові робочі місця.

Заява Генерального секретаря ООН

У зв'язку з нападом бойовиків таджицької опозиції на прикордонників на таджицько-афганському кордоні розповсюджено таку заяву Генерального секретаря ООН Бутроса Галі:

«Генеральний секретар ООН одержав тривожні повідомлення від свого спеціального посланника, а також місії спостерігачів ООН у Таджикистані про серйозне погіршення ситуації у цій країні. Останні кілька днів було відзначено жертвами та ескалацією насилля. Генеральний секретар ООН закликає таджицькі сторони та інші, кого це стосується, проявляти стриманість і зробити все можливе задля продовження політичного діалогу і проведення наступного раунду переговорів, як тільки це стане можливо».

● *Токіо*

Емоції — не кращий порадник

Токіо не має наміру заявляти США протест з приводу недавнього висловлювання Президента Білла Клінтона, який назвав правильним рішення щодо атомного бомбардування Хіросіми і Нагасакі в серпні 1945 року.

Генеральний секретар Кабінету міністрів Кодзо Ігарасі заявив, що його уряд «обережно підходитиме до цього питання». В рік 50-річчя закінчення другої світової війни, сказав він, США і Японія «мають зберігати спокій, не піддаватися емоціям».

● *Вільнюс*

Свято відзначать на Заході

Президент Литви Альгірдас Бразаускас поїде 6 травня до Лондона для участі в торжествах, присвячених 50-річчю завершення другої світової війни.

«Я певен, що такий крок продемонструє тверде прагнення та готовність Литви прилучитися до сім'ї держав і народів Європи. Цей вибір свідчить також про єдність країн Балтії в очах світової громадськості, — зазначив Президент. — 8 травня, як уже повідомлялося раніше, я твердо визначився бути в Литві, щоб разом з людьми Литви згадати і вшанувати жертви фашизму».

У торжествах у Парижі, присвячених цій же даті, Литовську державу і Президента представлятиме міністр закордонних справ Повілас Гіліс.

Відстані — не завада

Що всі ми знаємо про Австралію? Екзотична країна, де кілька поколінь мужніх і працьовитих людей зуміли створити високорозвинене суспільство, багата природа — «зелений континент»...

Нині Австралія — одна з провідних держав світу. Вона активно виступає й на міжнародній арені — зокрема в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні (АТР), який вважає сферою своїх стратегічних інтересів (досить сказати, що понад 70 відсотків австралійського експорту і 65 — імпорту припадає на країни регіону). Величезні масштабні й не завжди прості взаємовідносини (хоча б враховуючи жорстку торговельно-економічну конкуренцію) з такими світовими державами, як США та Японія, а також молодими «країнами-тиграми» — динамічними державами АТР, становлять комплекс пріоритетів Австралії на міжнародній арені.

Тож чи можна вважати перспективними контакти цієї держави з Україною, які почали налагоджуватися лише після того, як наша країна стала суверенною і Австралія встановила з нею дипломатичні відносини?

Безперечно. Адже є значна кількість галузей, де торгово-економічне та науково-технічне співробітництво може бути взаємовигідне й ефективне. Це — безпека ядерної енергетики, конверсія оборонної промисловості, банківсько-кредитна справа, створення спільних комунікаційних мереж разом з іншими країнами АТР, впровадження в життя результатів досліджень української науки у фундаментальних і прикладних сферах, сільське господарство і харчова промисловість, освоєння та експлуатація природних родовищ, морський транспорт та риболовля, спільна діяльність для подолання наслідків Чорнобильської катастрофи.

Цей перелік можна значно продовжити. Але, за браком місця, завершимо його цікавим фактом. Йдеться про інтерес Австралії до проекту побудови на її землі і експлуатації на спільних засадах регіонального космодрому для комерційних, інформаційних та економічних потреб усього АТР з використанням австралійських фінансів та українських ноу-хау.

Отже, в розвитку плідних відносин заінтересовані обидві держави. Тому, і це об'єктивний процес, зв'язки між ними постійно розвиваються. У галузі міжнародної політики є елементи взаєморозуміння і навіть збігу позицій України й Австралії щодо таких наріжних проблем, як ядерне й хімічне роззброєння, співробітництво у рамках ООН, інших організацій, правонаступництво колишнього СРСР тощо.

У рамках двостороннього співробітництва відбуваються взаємні візити представників законодавчих і виконавчих влад обох держав, бізнесменів, створюються спільні економічні структури.

Значну роль у розбудові відносин відіграє впливова українська діаспора в Австралії, яка налічує 35 (а за деякими підрахунками — до 100) тисяч чоловік. Вона прагне подавати посильну допомогу справі розбудови незалежної Української держави, зокрема у розвитку корисних для обох сторін контактів.

Що ж до суто дипломатичного аспекту відносин між країнами, то торік австралійська сторона повідомила офіційний Київ про призначення нового посла у Російській Федерації та в Україні (за сумісництвом). 15 березня поточного року він вручив Вірчу Грамоту Президентові України. А перед Україною стоїть нагальна проблема: прискорити відкриття посольства в Австралії.

«Зелений континент» Австралія — на протилежному кінці світу. Проте якщо дві країни прагнуть налагодити дружні, взаємовигідні відносини, то будь-які відстані — не завада.

Сергій ДОВІДЕНКО.

Жінки, гуртуйтеся!

У СТАМБУЛІ Ліга турецьких жінок та міністерство культури Туреччини влаштували торжества, на які запросили, крім представниць 33 філій ліги, репрезентанток жіночих об'єднань 20 країн Європи, Азії, Африки — в тому числі України, Росії, Узбекистану та Азербайджану.

Нашу країну представляла член Міжнародної організації «Жіноча громада», член Спілки композиторів України Наталя Семененко.

— Це був огляд сил жіночих організацій країн Євро-Афро-Азіатського трикутника, — розповіла вона. — Форум прийняв декларацію. У ній зазначалося, що в нинішньому році — «Році толерантності», на превеликий жаль, ще є війни, трагічні конфлікти, прояви помсти й ненависті, наслідком яких стають численні жертви, серед яких переважна більшість — жінки.

Ліга турецьких жінок — перша і найбільша організація країни, до складу якої входить 100 000 членкинь, створена 1924 року за президентства Мустафи Кемаля Ататюрка, засновника Турецької Республіки.

Мені випала нагода офіційно запросити учасниць форуму на науково-практичну конференцію «Жінка і демократія», яка відбудеться в Києві з 2 по 5 червня цього року. Її організовує «Жіноча громада» під егідою представництва Організації Об'єднаних Націй та Кабінету міністрів України.

Чарівне дзеркало Джейн і Джин

73-річні Джейн і Джин — популярні в Америці сестри- близнята. Вони так схожі, що навіть після 30 років подружнього життя їх плутають власні чоловіки.

З раннього дитинства схожість сестер була вражаюча. Навіть батьки часом не могли їх відрізнити. У школі на екзаменах учителі не випускали їх з поля зору і запитували водночас обох. Загалом, природа не поскупилася на схожість. Та, мабуть, ще дивніший збіг обставин їхнього життя.

Обидві вийшли заміж у 24 роки. Розлучилися в 34 і знову вийшли заміж у 45 років за чоловіків-однолітків, яким зараз виповнилося по 78 років. Вони хворіли в один і той самий час і обох довелося вирізати апендицит у 30 років. Вони перестали робити одна одній різдвяні подарунки, бо завжди дарували одне й те саме.

Зайве казати про взаємну симпатію — сестри завжди жили неподалік одна від одної і в усьому одна одній допомагали. Їх вирізняє весела вдача. А у важкі моменти життя усмішка однієї надає сил усміхнутися й іншій. Бо не можна втрачати своє обличчя.

На знімку: останній штрих...

Фото з журналу «Нешнл інквайрер».

Мураб САНИДОВ, «Голос України» (з Ашгабата)

Енергоносіїв вистачить. Для Пакистану також

ТУРКМЕНИСТАН останнім часом дедалі частіше нагадує про власні природні багатства й пропонує зарубіжним партнерам інвестувати спільні проекти, розробляти родовища газу й нафти.

Туркменські керівники після наполегливих пропозицій відомим заокеанським компаніям разом вести справи вирішили, що непогано було б і до сусідів придивитися.

Одна з таких вдалих спроб — нещодавній візит Президента Туркменистану Сапармурата Ніязова до пакистанської столиці. Головним результатом переговорів стали домовленості щодо будівництва газопроводу, по якому з Туркменистану до Пакистану щорічно поставлятиметься 20 мільярдів кубометрів природного газу. В угоді, підписаній главами двох держав в Ісламабаді, вказано, що будівництво газопроводу протяжністю тисячу кілометрів — від Советабатського родовища до пакистанського міста Суі. Попереднє техніко-економічне обгрунтування проекту підготують туркменське міністерство й аргентинська компанія «Брідас», яка має трирічний досвід співробітництва з нафтогазовим комплексом Туркменистану.

Але виникнуть і деякі труднощі: газопровід проляже через Афганістан, що воює. Тому вирішено у квітні провести тристоронню зустріч для врегулювання питань безпеки.

Іншим напрямом взаємовигідного туркменистано- пакистанського співробітництва, за словами міністра нафти й газу Туркменистану Аманельди Есенова, може бути й будівництво нафтопроводу. Можливо, він візьме початок від нафтопереробного комбінату в туркменському місті Сейді.

Отакі «документи»...

ДВА БИВНІ та вироби зі слонової кістки вагою 13,5 кг, а також шкури гепардів було вилучено з дипломатичного багажу двох учасників операції ООН у Сомалі ЮНОСОМ-2 під час зупинки в аеропорту кенійської столиці.

Попереджені про майбутню спробу контрабанди співробітники митниці Кенії та Товариства охорони дикої природи (КВС) розпакували кілька коробок дипломатичного багажу з написами «документи на зберігання», в яких і було знайдено заборонені до вивезення мисливські трофеї на суму 500 тис. кенійських шилінгів (близько 11 тис. доларів США).

Директор КВС Девід Уестерн вважає, що «дипломатичний багаж є однією з основних лазівок, яка дозволяє обминати жорсткі міжнародні заходи боротьби з контрабандою та торгівлею слоновою кісткою, а також іншими трофеями».

Торгівлю слоновою кісткою заборонено міжнародною конвенцією з 1989 року. Кенія, де браконьєрство з 1970 до 1989 року скоротило кількість слонів зі 130 до 20 тис., виступає за суворе дотримання заборони. На підтримання такої позиції кенійська влада тричі — 1989, 1991 та у лютому 1995 років — спалювала нагромаджені в країні запаси слонової кістки. Загалом було спалено 26 тонн бивнів і різноманітних виробів.

Григорій ПОТАПОВ.

1 Травня 1995 рік

Музичне телевізійне шоу
Україна - Весна - Славутич

1 травня 1995 року місто Славутич Концертний майданчик початок о 20.00 ВХІД ВІЛЬНИЙ

Беруть участь
ПАТРІСІЯ КААС
ВАЛЕРІЙ ЛЕОНТЬЄВ
ТАЇСІЯ ПОВАЛІЙ
ІРИНА ОТІЄВА та ТРІО 240 ТОНН
ОЛЕКСАНДР ПОНОМАРЬОВ
ІРИНА ШИНКАРУК

групи:
ДОКТОР ВАТСОН
МОРАЛЬНИЙ КОДЕКС
ТАБУЛА РАСА
БРАТИ БЛЮЗУ

Театр моди БУХІННІКА
Модерн-балет АКВЕРІАС

Організатори:
ВО ЧАЕС

Співорганізатор:
EAST WEST

УКРПРОМІНВЕСТ

Концерн «Укрпроминвест» реализует со склада в г. Киеве:

арахис
(Китай)

какао-порошок
(США)

изюм
(Иран)

ванилин
шоколадную глазурь
кофе жареный
в зернах.

Тел. (044) 264-94-34.

Організація реалізує:

Автошини та акумулятори

Тел. / факс:
(044) 244-30-07
244-30-77.

Арбітражним судом Чернівецької області (274000, Чернівці, вул.О.Кобилянської, 14) за заявою банку «Україна» порушено справу № 78 про визнання банкрутом малого приватного підприємства «Беркут» (директор — Кіріца Микола Миколайович).

Юридична адреса боржника: с.Зарожани Хотинського району Чернівецької області, розрахунковий рахунок № 468605 в Хотинському відділенні банку «Україна».

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів прийматимуть протягом місяця зі дня опублікування оголошення.

Официальный представитель Горьковского завода «ПО ГАЗ» и АО «Москвич» (АЗЛК) предлагает со склада в Киеве новые автомобили:

УКРПРОМІНВЕСТ

КАВЗ-3976
ПАЗ-3205
(пассажирские и грузопассажирские)

Автомобили УАЗ всех модификаций

ГАЗ-31029
ГАЗ-31029-051
ГАЗ-31022
ГАЗ-310240
ГАЗ-310212

ИЖ-2715
грузовые и грузопассажирские

ГАЗ-3302 «Газель»
шасси, тентованые и промтоварные автофургоны
ГАЗ-3307
ГАЗ-4301 (дизель)

Микроавтобусы РАФ разных модификаций

прицепы к легковым автомобилям

Москвич 2141-S
Москвич-2335 пикап на базе М-2141
Москвич-2141-S (такси)
Москвич 2126 «Орбита»

Удобная форма оплаты и выгодные условия для каждого покупателя!

Оптовым покупателям предоставляются существенные скидки.

Тел. в Киеве: (044) 264-74-42, 264-96-69
тел./факс 264-24-05

Доверительное общество «УКРФИНАНСИНВЕСТ»

Принимает приватизационные сертификаты (ваучеры).
Обьекты приватизации - станции технического обслуживания и авторемонтные заводы.

Пункты приема:

ул. Кудряшова 1, Киевская универсальная биржа (бывшее здание Зализнычного рынка) 1 этаж

ул. Гоголевская 24-22, 1 этаж тел.216-62-50

ул. Софиевская 9, 2этаж тел.228-76-89

Приглашаем на работу агентов, справки по телефону 216-62-50

Наш стиль работы – открытость и компетентность!
Гарантии – 4-летний опыт работы на украинском рынке и... российские автомобили!

Все гениальное – просто!
TEXHOAP UKRAINE

ГАЗОСВАРКА БЕЗ КАРБИДА!

Промышленная электролизно-водная установка
ТЕРЕ–1.5Т
Полная замена ацетиленового сварочного поста

Звоните:
(0572) 23–0127, 32–1903
факс 12–28–76
Пишите: Украина, 310115, г. Харьков–115, а/я 3151

Производственная фирма изготовит из полиэтилена: пленку рукавную шириной до 1500 мм, пакеты хозяйственные, обложки для тетрадей, мешки и вкладыши транспортные, пробку винную, коньячную, шампанскую, крышку на стеклобанки емкостью 0,5 — 3 л.

г.Рубежное Луганской обл., ул. Ленина, 4.
Научно-производственноекоммерческое предприятие «БКФ»:
(06453) 5-21-61, 7-68-57, 5-14-71;
тел./факс 7-63-85.

Київський Слов'янський Університет
Всеукраїнські заочні підготовчі курси
пропонують для всіх бажаючих репетиційний екзамен з усіх предметів, що пропонуються на вступних іспитах у вузи України
Експрес-курс
для підготовки до випускних та вступних іспитів.
За довідками звертайтеся за адресою:
252001, м. Київ-1, МП «Висота».

ПРЕДПРИЯТИЕ РЕАЛИЗУЕТ

Глубинные насосы ЭЦВ 4", 5", 6", 8", 10", 12" со склада в Буче и на заказ (50 моделей, станции управления, спецпровод).

Тел. в Киеве (044) 4420991.
Тел. в Буче (04497) 52402.

Звоните нашим региональным представителям:

Одесская обл., Балта: (04866) 21969.
Черновицкая обл., Новоселица: (03733) 20649, 22371.
Черкасская обл., Лысянка: (04749) 22680, 22482.
Днепропетровск: (0562) 477891.

Продолжаем формировать сеть дилеров.

Арбитражный суд Луганской области возбудил дело № 43/10б о банкротстве малого профильного предприятия «Магма» (349870, Рубежное, ул. 30-летия Победы, 12-а, к. 2, р/с 000609538 в Рубежанском отделении АК Проминвестбанка).

Просим кредиторов, а также возможных санаторов на протяжении месяца обращаться по адресу: 348037, Луганск, ул. Героев Великой Отечественной войны, 3-а.

Арбитражный суд Луганской области возбудил дело № 12/9 о банкротстве производственно-торговой фирмы «Грин» (349870, Рубежное, ул. Менделеева, 43-93, р/с 000467159 в Лисичанском филиале инновационно-коммерческого НПК-банка).

Просим кредиторов, а также возможных санаторов на протяжении месяца обращаться по адресу: 349870, Луганск, ул. Героев Великой Отечественной войны, 3-а.

Справочники

новейшие издания по Украине и СНГ «WA-2 Регистр» (47500 предприятий с адресами, телефонами и номенклатурой продукции. Печатная и компьютерная версии). Каталоги фирм Германии, Польши, США, Тайваня. Телефон: (044) 516-87-82.

Реклама в газеті «Голос України».
Телефон 441-89-34. Факс 449-85-62.

ТРИ ТРИЛЬЙОНИ КАРБОВАНЦІВ ЗА ТЕ, ЩОБ ПОВИНИВСЯ

Ситуація

***ПЕРШОГО ЧЕРВНЯ** до Хмельницької філії «Укрінбанку» нагрянула група співробітників відділу з боротьби з організованою злочинністю. Чоловік зо двадцять міліціонерів діловито порпалися в банківських паперах, робили копії (яка вже там банківська таємниця!), допитували переляканих співробітників, яким здавалося, що акція набула вселенського масштабу. Керуючого філії Євгена Гапа, заступників керуючого Ніну Закотянську та Дмитра Калиту, а також головбуха філії Тетяну Небесну було затримано. Після докладних допитів і домашніх трусів у кожного з банкірів, трьох з них було відпущено додому, а керуючого заарештовано.*

Місцеві дотепники тут-таки визначили нові поняття з погляду міліції: мовляв, якщо вже працюють в одній організації, то вже «організовані», коли, до того ж, працюють в банку — то вже «злочинці».

Саме в цей час у пресі раз у раз повідомляли про крупні фінансові скандали; «Справу Звягільського», «Справу Бортника», «Справу «Даміан- банку». Важко було не піддатися спокусі й не спробувати викрити когось в Хмельницькому. Тим більше, що у фінансових колах міста пройшла чутка про те, що Є. Гапа буцімто готують на місце керуючого обласним управлінням Національного банку. Тож, за визначенням слідчого Івана Смалюховського, «сліди вели до Києва, до Національного банку». Отож, скандал мав бути гучним і врожайним у подальшому на чини, звання і подяки.

Поки клієнти «Укрінбанку» і колеги банкіра обговорювали, кому було вигідно паралізувати роботу філії й усунути від справ Є. Гапа інші намагалися уявити вічно заклопотаного керуючого в образі «крутого мена», останньому запропонували скласти «з'явлення з каяттям». За словами Є. Гапа, його попередили, що з початку слідства під час допиту має право бути присутнім адвокат, проте, мовляв, поки його підшукають, час втрачати не варто. Про те саме запевняв «добродійник»-співкамерник.

Незважаючи на сучасні атрибути допиту — його записано на відеокамеру «Панасонік» — дух протоколу явно з арсеналу 37-го року і тодішнього стража «соціалістичної доцільності» Вишинського, котрий, як відомо, за найвищий закон мав «царицю доказів — зізнання підслідного», що у звичайному житті називається самообмовою та самодоносом. Щоправда, в даному разі на слідчого чекало явне розчарування: у підслідного не вистачило уяви обізвати себе, скажімо, шпигуном імперіалізму чи ворогом народу. Основну частину «з'явлення з каяттям» становили спогади про те, коли і хто з клієнтів приніс коробку цукерок чи ящик коньяку, який «використали робітники, що ремонтували будівлю», а також «співробітники банку на річницю відкриття банку». Втім, фігурувала в справі й курточка, подарована фірмою, яка ці курточки шиє, і «спонсорська лічильна машинка» та ще два переносні телевізори, відвезені одному із заступників голови «Укрінбанку» та співробітникові НБУ. (Ось він, нарешті, київський слід!). Хоча Гап казав: «Здається за телевізори гроші було заплачено — треба уточнити».

Від таких одкровень стає не по собі: до чого ж живучий страх, вбитий «найсправедливішим у світі ладом», коли сорокарічний чоловік здатен так завзято «клепати» на себе. Після цього протоколу допиту хворобливо похмурі фантазії Кафки вже не здаються вигадкою. Після двомісячної відсидки відпущений прокуратурою під розписку про невиїзд, вийшовши на чисте повітря, Є. Гап сам вжахнеться скоєному і напише листа на ім'я Віктора Шишкіна в Комісію ВР з питань законності і правопорядку: «Мене було поставлено в такі умови, що під впливом обставин змушений був написати «з'явлення з каяттям», в якому виклав факти, що не мають нічого спільного з обвинуваченням, зробив неправильні висновки, перекрутив факти».

Після двох місяців допитів єдиним серйозним аргументом на користь « розкрадання в особливо великих розмірах » (ст. 86-1 КК України) проти Є. Гапа були договори про спільну діяльність філії «Укрінбанку» та страхових компаній «Слава Поділля», «Саламандра», «Цитадель». Слідчий кваліфікував це як завдання збитків державі методом приховування від оподаткування на суму 120 мільйонів карбованців.

У даному разі є сенс розповісти про цю діяльність докладніше, бо протягом 1992 — 1994 років таку практику страхування кредитів використовувало дуже багато підприємств, серед них і банки. Фінансова установа надавала кредит, а страхова компанія цей кредит страхувала: тобто, зобов'язувалась у разі неповернення кредиту клієнтом повернути суму кредиту банкові (три роки тому неповернення кредитів підприємствами не було ще таким повсюдним явищем, як нині). Так от, з внесків отримувача кредитів накопичувалася певна сума, прибуток страхової компанії. Згідно з договором про спільну діяльність, страхова компанія і банк зобов'язалися розподілити банківські ризики: у разі неповернення кредиту страхова компанія обіцяла повертати вже не всю суму боргу, а лише його половину — з погляду здорового глузду все наче й правильно: банкір теж має дивитися, кому і навіщо роздає гроші. Розділивши ризики, банкіри та страховики розподілили прибуток: тобто те, що залишилося у страховій компанії після сплати податків. 30 відсотків від прибутку йшли до банку і їх використовували для групового страхування його співробітників. Таким чином кожен з працівників отримував доповнення до зарплатні, за вирахуванням із суми страхового полісу 20 відсотків прибуткового податку.

Тобто, фактична сума, отримана в результаті страхування кредитів, оподатковувалася двічі: вперше у страхової компанії, вдруге — під час видання страхових полісів.

На думку слідчого, гроші слід було б оподаткувати і втретє. А саме тоді, коли частина прибутку надходить із страхової компанії до банку; її слід було б зарахувати в доход банку, сплатити податок, а потім нарахувати з неї страхові поліси, знову ж таки за вирахуванням 20 відсотків прибуткових. За оцінкою органів внутрішніх справ за півтора року спільної діяльності філії банку і страхових компаній від оподаткування приховано 120 мільйонів карбованців. За поданням органів внутрішніх справ Хмельницька обласна податкова інспекція оштрафувала філію.

Незалежна аудиторська фірма «Аналітик» здійснила перевірку філії й дійшла висновку: «Договори про спільну діяльність філії «Укрінбанку» та страхової компанії не суперечать чинному законодавству. Договори про групове страхування співробітників банку також не суперечать чинному законодавству».

Водночас аудитори наголошували, що багато питань страхувальної діяльності потребує законодавчого врегулювання.

Щоб поставити крапку в справі Хмельницької філії «Укрінбанку», звернувся по роз'яснення до Головної податкової інспекції. У відповіді ГПІ від 9 грудня 1994 року «Про перевірку виконання податкового законодавства Хмельницькою філією «Укрінбанку» наголошено: «за підсумками розгляду матеріалів перевірки філії «Укрінбанку», Головна податкова інспекція України вважає, що висновки, ... про заниження філією податків з доходу в сумі 454,2 мільйона крб. і прибуткового податку з громадян за страховими виплатами, необгрунтовані й утримувати до бюджету донараховані суми податків не можна».

Усупереч висновкові найавторитетнішої інстанції органи МВС і далі звинувачують філію в завданні збитків. Щоправда, тепер невідь-кому. Перед державою, як свідчить ГПІ, філія чиста. Якщо збитків завдано «Укрінбанкові» — в такому разі має бути хоча б заява керівництва банку. За словами заступника голови «Укрінбанку» Олександра Новикова, центральне управління здійснило внутрішню ревізію, яка показала окремі вади у веденні документації, оформленні бухгалтерських документів, проте їх неможливо кваліфікувати як розкрадання чи навіть зловживання. За оцінкою завідувача сектора управління кредитно- економічного забезпечення «Укрінбанку» Валерія Чмирьова, найбільший кримінал, який можна пред'явити керуючому Є. Гапу — це «проступок у вигляді халатності, та аж ніяк не «розкрадання», і тим більше «в особливо великих розмірах». За оцінкою самого Є. Гапа, який фактично досі є «усунений від посади», матеріальний збиток, що його завдано філії «Укрінбанку» внаслідок дій відділу з боротьби зі злочинністю, — 3 трильйони карбованців, бо в першому кварталі філія заробила для своїх акціонерів півтора трильйони прибутку, а з другого півріччя роботу його було практично паралізовано.

Керівництво «Укрінбанку» звернулося до органів з проханням: розібратися спокійно, без упередженості. Проте, вже в перші місяці, не чекавши слідства і суду, начальник відділу боротьби з організованою злочинністю В. Кутасевич виступив по місцевому телебаченню, називаючи мафіозі та злочинцями не лише співробітників Хмельницької філії, а й центрального апарату банку, натякав на всесильних покровителів у Києві, що, мовляв, допомогли звільнити з-під варти керуючого філії. **За оцінкою поінформованих джерел, Володимир Михайлович Кутасевич вочевидь нервував: за два місяці допитів слідчий Іван Смоляховський не «накопав хоч якогось серйозного криміналу», на очах розпадалася уже друга справа, що обіцяла гучний скандал.** Перша була справа директора заводу, якого, протримавши кілька місяців у в'язниці, так і не вдалося подати як мафіозі. От і доводилося хоч якось додавати ваги «справі банкірів», конфліктувати через це з прокуратурою, яка дуже неохоче продовжувала термін слідства і, нарешті, встановила останній строк: 23 березня 1995 року. Напередодні цієї дати в місцевій газеті з'явилася стаття, в якій порушено не лише таємницю слідства і не дотримано презумпцію невинуватості, а й звичайнісінькі норми моралі: згадано прізвища шанованих людей з Національного банку, які до справи стосуються приблизно так, як в тому анекдоті — «чи то він украв, чи то в нього вкрали».

До речі, за свідченням Є. Гапа з часу початку слідства «перемивають ті самі факти зі «з'явлення з каяттям», жодних нових звинувачень проти нього не з'явилося. І знову в Хмельницькій філії активно обговорюють, кому вигідно роздувати мильну бульбашку, прискіпуючись до найменших похибок, використовувати «царицю доказів».

Антон ДИМОВСЬКИЙ,
журналіст.

P.S. Поява цього матеріалу на наших сторінках не випадкова. Ми не слідчий орган і не суд, і всі крапки над «і» тут не розставимо. Та й не наше то завдання. Проте сама тема має величезне значення.

Так, банки в очах громадськості мають вигляд далеко не благодіяльний. Проте, кажуть банкіри, ми діємо за правилами, які визначає законодавство. І коли комусь не подобаються наші дії, змініть правила, тобто закони.

З іншого боку, органи правопорядку часто-густо не можуть діяти в новій системі. Немає в них кваліфікованих кадрів, здатних професійно перешкоджати порушенням у цій сфері, якщо їх допущено. От і діють скоріше під впливом емоцій, а не закону. А це небезпечно. Та й зарплата у правоохоронних органах не дає змоги різко підвищити професійний рівень.

Отже, проблема непроста. Нам потрібний і цивілізований банкір, і цивілізований слідчий. Тільки не з'являться вони раптово...

Спорт

«Динамо» продовжує дивувати

Кубок країни з футболу. 1/4 фіналу. Перші матчі.

Динамо (Київ) — Таврія (Сімферополь). 0:1. Антюхін, 74. **Темп (Шепетівка) — Дніпро (Дніпропетровськ). 0:2.** 0:1 Москвін, 20, 0:2 Чуйченко, 85. **Нива (Тернопіль) — Шахтар (Донецьк). 1:1.** 1:0 Яворський, 43, з пенальті, 1:1 Матвєєв, 53. **Чорноморець (Одеса) — Нива (Вінниця). 3:0.** 1:0 Кардаш, 11, 2:0 Мусолітін, 74, 3:0 Мусолітін, 81.

За вісім днів динамівці Києва примудрилися вдома програти два матчі (один — у чемпіонаті, другий — у розиграші Кубка) і довести до нічиєї матч у Дніпропетровську, в якому вели перед — 2:0.

Але біда не тільки в незадовільних результатах, а в якості гри, що її нині демонструє чемпіон. Вона, нехай не ображаються динамівці та їхні наставники, м'яко кажучи, безбарвна. Не знаходиться, на жаль, у колективі справжніх лідерів, які б змогли запалити партнерів.

І це при тому, що в «Динамо» зібрано майже два склади гравців із числа найсильніших у країні сьогодні.

Стосовно «Таврії», то вона — грізний суперник для будь-кого. Тим більше для київських динамівців, які для неї — подразник особливий.

Подібне ми вже проходили. Пам'ятаєте, як у фіналі першого національного чемпіонату саме «Таврія» на львівському стадіоні «Україна» відібрала «золото» у киян, перемігши їх з таким самим рахунком — 1:0? Звичайно, той поєдинок і нинішній кубковий — різні за рангом і вагою. Але щось знайоме в подіях простежувалося.

Але, як на мене, нинішня «Таврія» — команда ще симпатичніша. Протягом кількох останніх сезонів вона виступає в майже незмінному складі. Причому дуже зіграному, незважаючи на те, що її лідерам Кунденкові, Єсіну, П'ятенку по 20 — 22 роки. Всього на кілька літ старший від них ще один прем'єр сімферопольського клубу Антюхін. Саме він забив киянам переможний гол красивим діагональним ударом у далекий верхній кут динамівських воріт, завершивши контратаку гостей правим флангом.

Цього разу «Таврія» грала з особливим натхненням. Сподобалися її упевнені і грамотні дії в захисті, а ще те, як сімферопольці легко й упевнено переходили від оборони до атаки.

Начальник кримського клубу Роман Аронов, даючи перед матчем інтерв'ю прес-службі ФК «Динамо» (Київ), сказав зокрема: « Володаря Кубка України назве перший чвертьфінальний поєдинок у Києві».

Що ж, чекати залишилося недовго. Повторний чвертьфінальний матч, який гратиметься наступного понеділка в Сімферополі, підтвердить або спростує прогноз Романа Львовича. Хочеться вірити, що на поле стадіону «Локомотив» динамівці вийдуть мобілізованішими, ніж у Києві. Адже невдача вдома — ще не поразка у двобої.

Втретє в нинішньому сезоні зустрічалися тернопільці й донеччани. Спочатку то були матчі чемпіонату. Першого разу «Нива» виграла у «Шахтаря». Потім було перегравання тієї зустрічі. І знову — успіх подолян. Були близькими вони й до третьої перемоги. Але вже кубкової. Головний тренер і гравець тернопільців Яворський, один з найкращих бомбардирів ліги, упевнено реалізував пенальті. Але перевага господарів протрималась рівно десять хвилин. І ще один «снайпер», але вже донецький, Матвєєв, забив для «Шахтаря» гол надії та перспективи.

В інших двох поєдинках несподіванок не сталося. «Чорноморець» і «Дніпро» мають чудові шанси на вихід до півфіналу.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Чемпіонат країни. Друга ліга. 25-й тур. Таврія — Динамо (Луганськ) — 0:1, Чорноморець-2 — Шахтар-2 — 1:1, Меліоратор — Сіріус — 3:0, Артанія — Віктор — 1:0, Динамо (Саки) — Галичина — 1:0, Чайка — Газівник — 1:0, Металург — Явір — 0:1, Титан — Десна — 0:0, Азовець — ФК Львів — 1:1, Дружба — Рось — 0:0.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 521439.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311068.